

Elveda İstanbul

– AliKemal · 08 Ağustos 2015

" Giderken adam gibi gitmelisin, geride hiçbir şey bırakmadan, her kırıklığı yanına alarak..."Ey İstanbul,Taşın toprağın altın değilmiş... Bunu bil isterim...Bana, iyi bir dost olmadığın için kızgınım sana... Sığamadım sana ne yüreğimle, ne de ruhumla...O küçük rıhtımdan bir tekne çıkmıştı yolculuğa, Umut yüklü... Ne elimde dümeni vardı, Ne ardından yüzmeye kulaçlarımın meşakkati. İyi bir dost olacağını ummuştum, Ellerimden tutup sert deniz rüzgarlarının azgın dalgalarında Bilmediğim yerlere sürüklenmemi engellersin sanmıştım...Beni hayal kırıklığına uğrattın pis fahişe!Eylülün geldi yaprak dökümüyle, Yolcuları azaldı denizlerinin...Sinsi bir Eylül hüznü böyle çöküyormuş demek ki, Islak bir serinlik içine lacivert renkli silik bir sonsuzluk sığırmış Ve kendi ayını, yıldızlarını bile yaratamamışsın, Nursuz kalmış bir cennet gibisin...Yağmur yağıyor gene. Islatıyor seni. Rüzgâr esiyor. Rüzgârın ıslak nefesi gözlerime değerek iz bırakıyor.Onları gören herkes ağladığını sanıyor. Oysa üşümekte gözlerim. Bir saat önce ağlamışlardı, sonra da sustular. Dostum değil bu yağmurlar;Hasta ediyorlar beni, Çok gribim... Vücudumda bir kırıklık, Ateşler içindeyim, Sayıklamalarım duymadığım yalanlardan dolayı, Hüzünlerin masum kalıyor yalanların yanında...Suçlama gidişimi, Direndim elimden geldiğince, FakatTanımadığım insanlarına, Alışmadığım hüzünlerine, Emanet edemedim yüreğimi.Bugün bir sevgiliden ayrılıyorum; Onu yeteri kadar sevmediğimi söyleyip terk etti beni,Ben de onu terk ediyorum işte,Elveda İstanbul! Şimdi tam da sensizliğe ihtiyaç duyduğum bir zaman, Ayrılışımıza ağlayabilmek için...İşte, ağlıyorum yine!Boğaziçi'nde; Marmara'nda bir damla deniz oldu ağlamalarım...Oysa senin umurunda bile değilim.Beni hiç umursamadığın için öyle kızgınım ki sana.Tüm gürültün, patırtın, ani kopuşların isyankâr çığılığı...Uyum sağlayamadığım sevinç çığılıklarıylaVe sürpriz kavuşmaların tatlı sarhoşluğuyla çıldırdıkça sen, Ruhumda bir sıkıntı ve yüreğimde bir sızıyla beraber Kolay şeymiş ağlamak...Seninle yaşamak, Altın kafeste yaşamaktan ibaret kalmakta,Gözyaşlarımdan gayri,Kendimden hiçbir şey bırakmadan gidiyorum senden...

ALİKEMAL,SARIMSAKLI